

Biz Ve Başkaları...

1. ✓

İnsanlar yaşamları boyunca birçok duyguya ihtiyaç duyarlar; mutluluk, üzüntü, sevinç, nefret, korku... Bunlardan günlük hayatımızda ve insanlar ile olan ilişkilerimizde bize en çok yardımcı olacaklar ise sevgi ve hoşgörü, bir başka deyişle empati duygusudur.

Empati diğer bir adı ile hoşgörü; anlayışlı olmaktır, sabırdır, affedici olmaktır, tahammül etmektir, değer vermektir, ve karşısındakine onu değerli ve önemli hissettirmektir.

Mardin, hoşgörü şehri diye de geçmektedir. Mardinde farklı mezhep gruplarının yer alması, farklı dillerin konuşulması, kilise, manastır ve camilerin yer alması bu şehrin milletlere saygısını ve diğer bireylere olan sevgisini göstermektedir. Osmanlı Devleti'nin 600 yıl hüküm sürmesinin temelinde yine hoşgörü ve sevgi vardı. Çünkü aynı dilden, dinden, ırktan olan bireylerin bir arada yaşayınca el ele verip güzel şeyler başarılacağına inmişler idi. Günümüzde de ayırım yapmadan kadın, erkek, çocuk, hayvan dinlemeden herkese karşı içimizdeki sevgiyi en güzel şekilde gösterir isek daha nice şeyler başaracağımıza inanırsak çok güzel sonuçlara ulaşabiliriz. Biz kollarımızı açabildiğimiz kadar insanız.

Ne güzel söylemiş Mevlana;

"Gel, gel ne olursan ol yine gel. İster kafir, ister mecusi, ister puta tapan ol yine gel. Bizim dergahımız ümitsizlik dergahi değil. Ne olursan ol yine gel."

Biz üzüyorsak başkaları da üzebilir. Bizim canımız yanıyorsa başkalarının da yanabilir. Biz iyi şeyler başarmak istiyorsak başkaları da isteyebilir. Biz iyi olan her şeyi ne kadar hak ediyorsak başkaları da hak eder. İşte sınırlı kelimeler bunlar; biz ve başkaları

Emine HALİTOĞLU

10-f 531

Emine

Doğduğumuz günden bugüne - olan Süreate ne kadar insanız?

İnsan; kerime anlamı olarak akıl ve düşünme yeteneğine sahip, en gelişmiş canlı varlık olarak tabir edilir. Ancak biz günlük hayatımızda iyi kötü diye yargıladığımız aramızdaki bağları derecelendirmek için kullanırız. Hepimiz insanların hayatında asında Sadece kollarımızı acabildiğimiz kadar var olduğumuzu biliyoruz.

Hayatımızın yüzde kaçında insanız, kaç kişinin insan tabirine uyuyoruz? Kaçının hayatında kötü damgası ile yargılanıyoruz!

İşte: Kendimizi Sorgulamamız gereken yerde tam da burası. Biz içimizdeki Sevgi ve merhameti bildiğimiz kadarız.

Her canlıyı Sevdüğümüz, merhamet edebildiğimiz, bir karşılık beklemeden yardıma koşabildiğimiz kadar insanız.

Ne zamanki çevremizdekileri yargılamaktan vazgeçer, onları kendileri oldukları için severiz. İşte biz o zaman tam bir insanız.

İşte tüm bunları yapınca kocaman bir zincir oluşur. Birbirine sınırsız kenetli bir zincir.

İnsan olmak gelecek kuşaklara bırakabileceğimiz en büyük, en güzel ve en pahalı miras olup:

Bu mirası gelecek nesillere artırmak onlara merhamet Sevgi, Şevkat duygularını "öğretmek" bizim elimizde.

Unutmayalım ki biz attığımız kollarla Sardıklarımız, bize Sığınanlar kadar insanız.

X

Hauva Soyoral

914

699

BİZ KOLLARIMIZI AÇABİLDİĞİMİZ

KADAR

İNSANIZ

3.

İnsanoğlu evrende yalnız yaşayan bir varlık değildir. Binlerce canlıyla paylaşıyoruz dünyamızı. Hepsini dışlayarak ta yaşayabiliriz, hepsini kucaklayarakta, bu bizim dünyaya bakış açımızla ilgilidir. Eğer biz kucklamaya açık olursak Evreni, hayatı paylaşılabilir alanlara dönüştürmüş oluruz.

Sevinçlerimizi, mutluluklarımızı, acılarımızı paylaşabildiğimiz zaman, gelenek, göreneklerimiz ve kültürlerimizi koruyabildiğimiz zaman, başkasının acısına, mutluluğuna, yarasına merhem olduğumuz zaman insan oluruz. Tolstoy'un dediği gibi "insan acısını duyabilirse canlıdır, başkasının acısını duyabilirse insandır". Hayatta her zaman kollarımızı genişçe açmalıyız; Sevgiye susanmış minik yavrulara, sevgi ve saygı görmemiş kimselere, yaşlanmış gücü kalmamış yaşlılara, yetimlere, öksüzlere ve bunlar gibi bir sürü kişiye sonsuz sevgi ve saygı hissiyatını yaşatmalıyız. Bunun yanında duyarsızlaşan insanları daha merhametli, duyarlı, empati kuran kişilere dönüştürebiliriz.

İşte bunların hepsini hayatımızın bir parçası haline gettiğimizde daha merhametli, güneş yüzlü, güler yüzlü, aydın kişilere dönüşebiliriz. Hayatta kollarımızı genişçe açıp saygı ve sevgiyi yüreğimizde, ömrümüzün sonuna kadar hissettirmeliyiz ve hissettirmeliyiz.

ÖZLEM SOLMAZ

10/16

579

~İnsanlığımız Aştığımız Kollarımız Kadardır~ 1

Her bney hayati boyunca deneyimler edinir. Deneyimleri edinecegi keskin yol ayrımlarına denk gelir. Sececeğimiz yolları olabildiğince mantığımızla yatkın belirlememiz gerekiyor olsa da mantığımızdan ve aklımızdan daha üstün yetilerimiz de vardır. Bunlar; vicdanımız, saygımız, hoşgörümüz ve merhametimiz olabilir fakat en önemlisi insanlığımız; yani ne kadar kollarımızı, açabildiğimizdir.

Yardıma ihtiyacı olan bir dosta, susmuş bir sokak hayvanına, muhtaçlık çeken insanlara, her gün aç yatıp aç kalban çocuklara el uzatmazsok-kollarımızı, açmazsak-kendimize insan diyebilir miyiz? Dememeliyiz.

Eğer ki hayatımızı kollarımız kapalı yaşamayı seçersek bu yaşamda öylesine gelmiş ve öylesine gitmiş oluruz. Yaratıcımız bedenlerimize ruhlarımızı, bahşedip bizlere cen verirken üzerimize usulca üfledi nefesini. Bu nefes bizi diriltti, canımızı bahşetti. Kemikten bir kafeste kurulan kalbimize tüm insani hislerin tohumlarını ekti.

Her birimizin yüreğine merhamet serpti, aşk ve sevgi yerleştirdi. Doğuştan ruhumuza işlenen bu hislerle birbirimize destek olabilmek için her şeyden önce kendimizi keşfedebilmeliyiz. Kemik kafestermizinin içinde yatan kalbin sesini, melodisini, dinlemeliyiz.

Bizi biz yapan-insanlığımızı kazandıran-şey içimizdeki ebedi duygulardır.

Bizler sevebilen, sevilebilen, merhamet edebilen ve empati kurabilen canlılarız.

Birbirimize yardım etmeden, sırtlarımızı yaslaymadan yaşayamayız. Kollarımızı açtıksa açmalıyız ve birbirimiz için hem değerler hem de sığınak olmalıyız.

Genek ağlayacak bir omuz genek sarılacak bir dost olmalıyız. İnsanlığımızın temelinde dayanışma yatar. Gördüğümüz bir hatayı usulca örtmeli, yardımımıza ihtiyas duyana destek olmalıyız. Kulp kırmadan, hor görmeden, fesatlık etmeden yaşamayı öğrenebilseydik işte o zaman bizlere bahşedilen bu duygulara minnet duyabilirdik.

Birbirimizi sevebilmeyi, saygılı olabilmeyi başardığımızda kurtuluşu enerler olacağız. Karşılık beklemeden yapılan iyilik bizlere kat kat geri dönecek ve yüreğimize huzur verecek.

Şimdi dönüp bakalım kalplerimize; kırılan merhametimiz, kimsesiz sevgimiz, yorgun vicdanımız ve daha fazlası... Tüm bu yıpranmış hislerimizi ancak içinde yaşadığımız bu dünyaya kollarımızı açarsak onarabiliriz. Bizler sevdiğimiz kadar, merhamet ettiğimiz kadar, incelik gösterdiğimiz kadar insanız. Hayati kollarımızı genişçe açmaya adayalım ve birbirimize minnet göstermekten korkmayalım. Her birimizin kendini keşfetmesini ve yüreğinin sesini duyabilmesini dilerim...

- Biz Kolbrimizi Acabildigimiz Kadar Insaniz -

2.

Bizler yani Insanoglu yordim etmeyi seven varliktiriz. ~~Kötülikle~~ Hiç bir yere varilmayacağıni bilmemiz gerektir. Daha çok yordim ve dayanisma ile daha düzenli ve tertipli en cokta planli bir hayata kavussabiliriz. Insanoglu 'nun dedigine göre "sağ elin verdiğini sol el duymasın."

Günümüzde yasanilan ekonomik krizler, savaslar ve katim olma arzusu Insanı yoldan cikarmaya devam ediyor. Örnek olarak Afrika kitasi 'nin %95 'i hala sussuz ve aç. Suriye 'de açlık savaslar, Ekonomik kriz Insanlari her geçen gün yiprotmaya devam ediyor. Dünya 'da ki her bir insan düzgün bir hayatı hak ediyor. Dünyada günde 8.1 milyarlık insanı doyurabilecek bir yemek menüsü açarken israf ten dolayı sadece 4.9 milyarlık insan bölümü tat uyuyabiliyor.

Ve israfı azaltmak bize Insanların elinde olması da çok tuhaf degil mi? Farkli farkli dinlere ve ırklara mensup olan Insanlar Dünya 'yı daha da güzelleştiriyor. Yordimin daha da dogılabileceği bir Dünya 'yı düşünmek çok heyecan veriyor.

Yapılması gereken bilinali Insanlar yetistirip, onlara girişimciliği depo etmektir. Böylece daha çok yordim eli uzanır. Ve Dünyamız daha da düzene girip, olması gereken Çevreye ve Seviyeye ulaşır...

Bilal BİÇAKCI

111A 464

İNSAN VE YARDIMLAŞMA

3.

Dünyada birçok canlı yaşamaktadır. Bu canlılar içinde yer alır, en kapsamlı olanı insandır. Diğer canlılardan farklı olarak düşünme özelliğine sahiptir. İnsan bu özelliğini doğru bir şekilde kullanmalıdır. İnsan kendini düşünmeyi hep ister ama bu yanlıştır. Kendini düşündüğü kadar çevresini de düşünmeyi bilmelidir. Çevresine elinden geldiğince yardım etmeli, kol kanat germeli, kollarını açmalıdır. İnsan olmak bunları gerektirir.

Bazı insanlar vardır ki yaşanan olaylar karşısında duyarsız kalırlar. Bu yanlış bir davranıştır, insan bencil olduğuna, kendini düşündüğüne kendisine de çevresine de fayda sağlamaz. Bazı insanlar vardır. Herşeye duyarlı olurlar. Her kötü olaya karşı seslerini duyurmaya çalışırlar. Etrafındaki insanlara kollarını kocaman açarlar, onlara kol kanat germeye çalışırlar. Bu doğru bir davranıştır. Çünkü gerçek insan olmak bunları gerektirir. Başka açıdan örneklerimizi çoğaltabiliriz. Hayatta herkes, herşey birbirleriyle bağlantılıdır. Toplumda birbirimize yardım etmeyi, hayvanlara merhamet göstermeyi, empati kurmayı, zamanında saygı görmemiş yaşlılarımızda saygı göstermeyi, haksızlığa uğrayanların yanında durmayı, zulme uğrayanları kurtarmayı gibi davranışlar gerçek insanda bulunması gerekenlerdir. Biliyoruz ki bu zamanda bunları yapan az insan kaldı. Ama biz pes etmeyip bu insanları çoğaltabiliriz.

Her canlı sevmeyi, sevilmeyi hak eder. Biz insanlar bu dünyada oldukça birbirimize yardım etmeliyiz. Kollarımızı kocaman açmalıyız.

Ruhime MUTLU

12-F 406

